

Christian Rasmussen: Jeg skal ikke i høj Grad lægge Beslag paa Tingets Tid, men blot udtale min Glæde over, at det er lykkedes nu at faa et Lønningslovsforslag til Fordel for de her omhandlede Tjenestemænd frem. De har i en Række af Aar været noget forfordelte, idet deres Lønninger for en stor Del har været langt under, hvad man almindeligvis anser for nødvendigt, for at en Familie kan leve deraf. I hvert Fald retter det foreliggende Lovforslag i høj Grad paa dette Forhold. Jeg har adskillige Gange haft Lejlighed til at lyse efter et saadant Lovforslag, og jeg vil haabe, at det høje Ting vil stille sig villigt overfor det foreliggende. Jeg skal ikke nu komme ind paa Enkeltheder, det kan maaske være, at der kan blive Ændringer af foretage i de foreslaaede Lønssatser, men det vil bedst kunne ske i det Udvalg, hvortil Sagen vel sagtens vil blive henvist. Den højtærede Minister har sikkert grebet rigtigt, naar han foreslaar delvis at afskaffe Dag- og Kostpengene. Jeg er enig med den ærede foregaaende Taler i, at man her er inde paa den rette Vej. Om de foreslaaede Lønninger staar i Forhold til det, der tabes ved Indskrænkningen af Kost- og Dagpenge, skal jeg ikke komme ind paa. Ligeledes finder jeg det meget rigtigt, at der foreslaas, at de Honorarer, der har været ydet adskillige af disse Tjenestemænd, bortfalder. Jeg tror, at det i høj Grad er en Uting at lønne med Honorarer, ligesom det er noget af en Uting, at man i saa stor Udstrækning, som Tilfældet har været, yder Dag- og Kostpenge i Stedet for at bestemme en Løn, som de paagældende kan leve af.

Jeg haaber, at Lovforslaget maa blive velvilligt modtaget, og at det maa lykkes inden Samlingens Slutning at faa Lovforslaget gennemført, saa at de paagældende faar det Lønningstillæg, som de har overordentlig stor Trang til.

Ivar Berendsen: Det her foreliggende Lovforslag egner sig efter min Anskuelse i fortrinlig Grad til at blive indgaaende behandlet i et Udvalg for at blive sammensmeltet med de øvrige Lønningslove. Af de Motiver, den højtærede Minister har anført for, at dette Lovforslag om Lønninger nu bør fremsættes, er det første det, at han finder det urigtigt, at en stor Del af Lønningerne for disse fast ansatte Tjenestemænd findes paa Finansloven og ikke paa en Lønningslov, og deri er jeg fuldkommen enig med den højtærede Minister. Det er en Fejl, der har

indsneget sig — jeg vil ikke sige indsmuglet sig —, at Lønningerne bliver fastsatte paa Finansloven og derved kommer til at passe til de øvrige Lønninger i Lønningssystemet som en knyttet Næve til et blaat Øje. I Lønningsudvalget har vi jævnlig haft Lejlighed til at erfare det, og sidste Gang i Dag har vi haft Anledning til at se et Eksempel, der er yderst betegnende for Situationen. I dansk Administration er der en Lønning, en almindelig Lønning kan man sige, for Begrebet Fuldmægtige indenfor Administrationen. Nogle, ja adskillige af dem, har et Ekstratillæg som Ekspeditionssekretærer. Det er et aldeles korrekt Forhold, det svarer nøje til, hvad den engelske Administration, der efterhaanden er bleven baade den bedste og billigste Administration i Evropa, har indført, nemlig hvad man kan kalde Pligtpenge, altsaa, at Stillingen har en bestemt Lønning, men hvis der med særlige Stillinger er særligt Arbejde forbundet, faar de paagældende en særlig Betaling for det særlige Arbejde. Nu oprettes en ny Institution, og paa Grund af, at den Fuldmægtig, der skal være ved den Institution, faar et særligt Arbejde, skal han have en særlig Lønning, men det bliver ikke gjort i Form af en Fuldmægtiglønning plus et Ekspeditionssekretærhonorar, men det bliver gjort i Form af en samlet Lønning. Saa oprettes der en anden ny Institution med en Fuldmægtig, hvis Lønning kommer paa Finansloven, og i Stedet for, at de Fuldmægtige, der bliver ansatte under denne Institution, bør have den almindelige Fuldmægtiglønning — maaske plus et Ekspeditionssekretærhonorar —, henvises der til den tilfældigt tidligere indføjede Lønning, i Lønningsystemet, og nu i Dag har vi haft til Behandling i Lønningsudvalget et Lovforslag, hvor en højere Fuldmægtiglønning end den normale motiveres ved Henvisning til den første Fuldmægtig med oprindelig ekstraordinær Fuldmægtiglønning, der saaledes efterhaanden bliver en almindelig Fuldmægtiglønning, med andre Ord, der er ved Finansudvalget og Finansloven indført Begyndelsen til Indførelse af en hel ny Gruppe Tjenestemænd, som stadig har Titel og Navn af Fuldmægtige, og som gennemgaaende har samme Arbejde som almindelige Fuldmægtige i Administrationen, men som har faaet en afvigende Lønning, nemlig højere Begyndelseslønning og dermed ogsaa højere Slutningsløn. Det er et urigtigt Forhold, og at den højtærede Minister har taget